

Αρνούμαστε τις «λευκές νύχτες», τις θλιβερές γιορτές των διοργανωτών, τις γυαλιστερές βιτρίνες που θέλουν να μας πνίξουν στη χαζοχαρούμενη ανεμελιά της κατανάλωσης για να μην βλέπουμε τι συμβαίνει γύρω μας

Η «**ΛΕΥΚΗ ΝΥΧΤΑ**» αποτελεί μια κακόγουστη φιέστα όπου το τοπικό κράτος (Δήμος κ Περιφέρεια) και οι επιχειρηματίες του εμπορίου επιβάλλουν σε εκατοντάδες εργαζόμενους ωράρια-λάστιχο, αναγκάζοντάς τους να δουλέψουν ως τα μεσάνυχτα. Δημιουργούν υποτίθεται μια νύχτα στην οποία καλούν το «καταναλωτικό κοινό» να συμμετάσχει και να «τονώσει» την κίνηση και τον τζίρο της τοπικής αγοράς ψωνίζοντας μέχρι τις βραδινές ώρες. Όσο φανταχτερά και να ντύνουν τις «Λευκές Νύχτες», αυτές κρύβουν μισθούς πείνας, κατακρεουργημένες συμβάσεις, ατέλειωτες ώρες ορθοστασίας, σπαστά και ελαστικά ωράρια, απλήρωτες υπερωρίες, διάλυση του προσωπικού και οικογενειακού σχεδιασμού.

Οι «**Λευκές Νύχτες**», η κατάργηση της **Κυριακάτικης αργίας**, η καθιέρωση της **black Friday**, τα εορταστικά ωράρια κινούνται ακριβώς στην ίδια κατεύθυνση καταπάτησης κάθε εργασιακού κεκτημένου. Εργαζόμενοι και νεολαία ωστόσο γνωρίζουν πολύ καλά ότι αυτό που τους λείπει δεν είναι οι **παραπάνω ώρες** λειτουργίας των καταστημάτων για να κάνουν τα ψώνια τους, αλλά **τα χρήματα** και πολύ περισσότερο, **οι όροι για να ζήσουν αξιοπρεπώς** και να καλύψουν τις βασικές τους ανάγκες. Αυτό που λείπει από τους εργαζόμενους είναι **ο μισθός που τελειώνει στα μισά του μήνα**, μισθός ο οποίος εξανεμίζεται με την επιδρομή της φοροληλασίας, την ακρίβεια που σαρώνει, την πληρωμή των λογαριασμών για τα δημόσια αγαθά (ενέργεια, υγεία, παιδεία, νερό κ) τα οποία έχουν ιδιωτικοποιηθεί/εμπορευματοποιηθεί από όλες τις κυβερνήσεις σύμφωνα με τις **οδηγίες της ΕΕ** και την ίδια στιγμή οι διάφοροι επιχειρηματικοί όμιλοι απογειώνουν την κερδοφορία τους.

Πρόκειται για μία λογική και πολιτική που εφαρμόζεται σε όλη τη χώρα όπου ο λαός εγκλωβίζεται σε πόλεις με σπίτια δυσεύρετα, με ενοίκια να φτάνουν στον ουρανό, οι δημόσιοι χώροι ελάχιστοι και όλα να προσαρμόζονται και λειτουργούν με βάση τις ανάγκες της ιερής αγελάδας του τουρισμού, των εργολάβων και τους κάθε λογής επιχειρηματίες.

Όταν ο πολιτισμός και ο τουρισμός ταυτίζονται απόλυτα με το κέρδος και την κατανάλωση και όταν περιμένουμε να ζήσουμε από αυτούς που μας επισκέπτονται η πλήρη σαπίλα της κοινωνίας συνεχίζεται...

Δε μας χρειάζεται η εμπέδωση της υπερκαταναλωτικής μανίας. Διασκέδαση δεν είναι η άκρατη κατανάλωση, πολιτισμός δεν είναι η υποταγή στο κέρδος και οι δημόσιοι χώροι δεν ανήκουν στα εμπορεύματα.

Καλούμε τους εργαζόμενους/ες να μη μείνουν με σταυρωμένα χέρια. Να καταγγείλουν κάθε εργοδοτική αυθαιρεσία (απλήρωτο Σάββατο, απλήρωτη υπερωρία, αδήλωτη-ανασφάλιστη εργασία κτλ)

**Συνέλευση Συντονισμού Εργαζομένων -Ανέργων
Πρέβεζας**